

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoV/6/2023
Identifikačné číslo spisu:	9518100008
Dátum vydania rozhodnutia:	01.04.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9518100008.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera, JUDr. Martina Bargela, JUDr. Patrika Příbelského, PhD. a JUDr. Martiny Zeleňakovej v trestnej veci obvineného H. D. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 1. apríla 2025 v Bratislave o dovolaní obvineného H. D. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. novembra 2019, sp. zn. 4 To 7/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. D. odmieta.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 25. marca 2019, sp. zn. BB-3T/2/2018, uznal (okrem iných) obvineného H. D. za vinného v bode 1/ zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, v bode 4/ zo zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, v bode 7/ zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona a v bode 10/ z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b) s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, že

1/ zomreli Ľ. B., P. T., P. N., P. B., C. M., E. T., B. T., B. K., Š. H., spolu s osobami D. N., prezývaný „Č.Y.“, W. M., K. K., Q. A. prezývaný „A.“, T. B., P. V., D. B., a osobami C. Y., Z. V., W. F., ktorým bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, a ďalšími doposiaľ nezistenými osobami, založili v presne neurčenom čase minimálne od roku 1999 zločineckú skupinu všeobecne známu pod označením „B.“, boli jej členmi, pričom zločinecká skupina pôsobila až do konca roku 2010 na rôznych miestach, najmä v F. B. a okolí a v okresoch X., K., ale aj na iných miestach na území Slovenskej republiky. V rámci štruktúry uvedenej zločineckej skupiny na najvyššej pozícii v zložke riadiacej a rozhodovacej pôsobil Ľ. B. a priamo pod ním pôsobili P. T., P. N., P. B., C. M., ďalej W. M., D. N.,

K. K., pričom v čase, ako bol Ľ. B. na úteku pred políciou, približne od 17. januára 2000 formálne za zločineckú skupinu vystupoval P. T. aj napriek tomu, že zločineckú skupinu naďalej riadil Ľ. B. Na nižšej úrovni hierarchie skupiny pôsobili D. B., B. T., E. T., H. D., prezývaný „B.“, ktorý bol členom zločineckej skupiny minimálne od roku 2005, Q. A., T. B., P. V., Š. H., B. K., C. Y., Z. V., W. F., pre zločineckú skupinu bol činný R. S., ktorému bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia a ďalšie nezistené osoby. Pod priamym vedením W. M. pôsobila v rámci zločineckej skupiny tzv. podskupina, do ktorej patrili C. Y., W. F., pričom menovaní boli členmi zločineckej skupiny minimálne do apríla 2007, avšak kontakt s Ľ. B. udržiavali aj po uvedenom dátume. Pod priamym vedením P. N. pôsobila tzv. podskupina, do ktorej patrili P. V., B. K., Q. A., T. B. Štruktúra zločineckej skupiny sa v priebehu času menila a P. V. a B. K. zo skupiny v roku 2006 odišli. Zločinecká skupina sa zaoberala páchaním rôznej ekonomickej a majetkovej trestnej činnosti za účelom získavania finančných prostriedkov, a to najmä trestnou činnosťou súvisiacou s neoprávneným uplatňovaním nárokov na vrátenie dane z pridanej hodnoty, podvodov a nedovolenou výrobou cigariet, ako aj páchaním násilnej trestnej činnosti, najmä vražd, ktoré boli páchané z rôzneho motívu, a to najmä likvidáciou osôb, ktoré patrili do konkurenčnej skupiny „W.“, likvidáciou takzvaných „bielych koní“, t. j. potenciálnych svedkov, ktorí by mohli vypovedať najmä o ekonomickej trestnej činnosti páchanej členmi uvedenej zločineckej skupiny, likvidáciou vlastných členov zločineckej skupiny, pri ktorých vzniklo nebezpečenstvo ich spolupráce s políciou alebo mali vykonať trestnú činnosť so ziskom, bez vedomia Ľ. B., pričom členovia zločineckej skupiny pri získaní finančných prostriedkov, tieto v určitej percentuálnej výške, minimálne 10 % zo zisku, odvádzali do tzv. „spoločného fondu“ najvyššie postavenému členovi skupiny Ľ. B. Pre uvedenú zločineckú skupinu bol od presne nezistenej doby, minimálne do 31. júla 2005 činný aj JUDr. A. F., ktorý ako príslušník Policajného zboru SR, pôsobiaci v Policajnom zbore od 15. júla 1997 do 31. júla 2005, za odmenu poskytoval členom skupiny viaceré informácie, získané v rámci výkonu svojej funkcie ako príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky,

4/ členovia zločineckej skupiny H. D., P. T., P. B. s vedomím Ľ. B. ako najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny, po tom čo minister vnútra Slovenskej republiky po porade s 1. viceprezidentom Policajného zboru Slovenskej republiky JUDr. Q. B. odvolal mjr. JUDr. A. F. dňa 28. februára 2005 z funkcie riaditeľa Odboru boja proti organizovanej kriminalite Západ, Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky v presne nezistenom období približne od začiatku apríla 2005 až do 4. mája 2005 v F. B., X. a na iných nezistených miestach vykonštruovali nepravdivé obvinenie voči v tom čase 1. viceprezidentovi Policajného zboru Slovenskej republiky JUDr. Q. B., a to tak, že sa dohodli ako bude H. D. postupovať a nepravdivo vypovedať pred orgánmi činnými v trestnom konaní a následne P. T. spolu s H. D. na tento účel zabezpečili J. W., ktorého presvedčali, aby rovnako krivo vypovedal pred orgánmi činnými v trestnom konaní a potvrdil tak nepravdivú výpoveď H. D., pričom prostredníctvom D. N. P. T. poskytol J. W. na seba telefonický kontakt do E.C., aby ho tento informoval o tom, ako vypovedal, čo J. W. nakoniec odmietol a vec ohlásil polícii. H. D., P. T. a P. B. v presne nezistenej dobe do 7. septembra 2005 presvedčili T. A., aby ten nepravdivo vypovedal pred orgánmi činnými v trestnom konaní a potvrdil tak nepravdivú výpoveď H. D. H. D. podľa pripraveného scenára v dňoch 4. mája 2005 a 25. mája 2005 po zákonomnom poučení včítane trestnosti krivého obvinenia, podal na Vojenskej obvodnej prokuratúre v Bratislave, na ul. Jelenej č. 2 trestné oznámenie na JUDr. Q. B., spočívajúce v tom, že v presne nezistenom čase medzi 17.00 hod až 20.00 hod na prelome mesiacov október a november 2003 na parkovisku pri reštaurácii D. T. v katastri obce D. N. Y. mal od H. D. prijať úplatok 300 000 Sk za to, že menovaný nebude mať problémy zo strany polície, a opätovne tieto skutočnosti uviedol vo svojej zápisnici v procesnom postavení svedka, po zákonomnom poučení včítane trestnosti krivého obvinenia a krivej výpovede, pred vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odboru boja proti organizovanej kriminalite v Bratislave, na ul. Račianskej č. 45 dňa 9. septembra 2006 a pri konfrontácii so svedkom JUDr. Q. B. a T. A. dňa 7. septembra 2005 pred vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odboru boja proti organizovanej kriminalite v Bratislave na ul. Račianskej č. 45 vo svojej zápisnici v procesnom postavení svedka, po zákonomnom poučení včítane trestnosti krivého obvinenia a krivej výpovede rovnako nepravdivo vypovedal, čím potvrdil nepravdivú výpoveď svedka H. D., čím všetci konali v úmysle privodiť trestné stíhanie v tom čase 1. viceprezidentovi Policajného zboru Slovenskej republiky JUDr. Q. B. a následnú jeho spoločenskú

diskreditáciu, odvolanie z funkcie a prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky,

7/ Ľ. B. ako najvyššie postavený člen zločineckej skupiny a členovia zločineckej skupiny P. T., H. D., D. N., K. K., spolu s V. Š., T. T., W. T., W. H., W. K. a R. S. sa od presne nezistenej doby, pravdepodobne ešte od roku 2006, spojili za účelom zriadenia nelegálnej továrne na výrobu cigariet, ako aj nelegálnej výroby cigariet zn. Marlboro v rozpore so všeobecnými právnymi predpismi, najmä v rozpore so zákonom č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov a vyhláškou Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 182/2004 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o vyhotovení kontrolnej známky na označovanie spotrebiteľského balenia cigariet a o jej grafických prvkoch a údajoch účinných v čase spáchania skutku, a to za účelom získania finančných prostriedkov tým spôsobom, že H. D. R. sa spolu s P. T. a V. Š. dohodli na zakúpení výrobnnej linky na výrobu cigariet z Č., ktorá bola následne zakúpená na spoločnosť Z., s.r.o. v zastúpení konateľom V. Š. a dopravená dňa 7. marca 2007 do skladu spoločnosti Z., s.r.o. v obci Y. W. W. XXX, rovnako Ľ. B. prikázal K. K. založiť spoločnosť, v ktorej bude figurovať takzvaný „biely kôň“, a to za účelom, aby sa ochránili zamestnanci podieľajúci sa na danej trestnej činnosti, výrobná linka, tabak a iné materiály potrebné k nelegálnej výrobe cigariet, pričom K. K. za tým účelom požiadal Ľ. B., aby zabezpečil „bieleho koňa“, čo tento aj vykonal a prostredníctvom D. S. a C. A. zabezpečil Q. F., nar. XX. V. XXXX, ktorého v spolupráci s K. K. pomohli ustanoviť od 26. júla 2007 do funkcie jediného spoločníka a konateľa spoločnosti C. W., s.r.o., so sídlom N. B. X/XXX, M. Ú., pričom Q. F. o nelegálnej výrobe cigariet nič nevedel. H. D. spolu s D. N. zabezpečili od Q. M. priestory areálu spoločnosti B. E., spol. s r. o. v obci Y. W., okres F. B., kde následne prebiehala uvedená nelegálna výroba cigariet, rovnako sa Ľ. B. v úmysle zakryť pohyb zamestnancov a nelegálnu výrobu cigariet dohodol s K. K., aby v uvedených priestoroch oficiálne zriadil výrobu europaliet a za tým účelom uvedený objekt viackrát navštívil K. K. spolu s C. B., pričom H. D. zabezpečil zamestnancov, ktorí budú nelegálne cigarety vyrábať, ktorých následne H. D. v spolupráci s V. Š. aj školili na dovezenej výrobnnej linke a to v priestoroch spoločnosti Z., s.r.o. v obci Y. W. W. XXX, pričom H. D. uvedených zamestnancov oboznámil s tým, že ide o nelegálnu výrobu cigariet a inštruoval ich, akým spôsobom majú vypovedať, pričom v prípade odhalenia tejto nelegálnej výroby cigariet majú vypovedať proti Q. F. a dohodol sa s nimi, že v priestoroch spoločnosti B. E., spol. s r. o. v obci Y. W., okres F. B. sa nebudú používať „legálne“ mobilné telefóny, aby nedošlo k odhaleniu uvedenej nelegálnej výroby cigariet, pričom zároveň boli pre všetkých zamestnancov zabezpečené pracovné zmluvy vystavené v mene konateľa spoločnosti C. W., s.r.o., rovnako za účelom ochrany stroja na výrobu cigariet bola vyhotovená aj nájomná zmluva na prenájom uvedeného stroja na výrobu cigariet, a to medzi prenajímateľom spoločnosťou Z., s.r.o. a nájomcom spoločnosťou C. W., s.r.o. zo dňa 4. septembra 2007 a určeným nájomným za každý začatý kalendárny štvrtrok vo výške 1 000 000 Sk + DPH, a to aj napriek tomu, že spoločnosť C. W., s.r.o., ako aj jej konateľ Q. F. boli nemajetní. Následne, v doposiaľ nezistenej dobe, koncom roku 2007, došlo z areálu spoločnosti Z., s.r.o. v obci Y. W. W. XXX do priestorov areálu B. E., spol. s r. o. v obci Y. W., okres F. B. k preprave stroja na výrobu cigariet ako aj rezaného tabaku v množstve cca 13 000 kg a iných materiálov potrebných k výrobe nelegálnych cigariet, ktoré zabezpečil v rozpore so všeobecnými právnymi predpismi V. Š., pričom uvedenú prepravu zabezpečoval K. K. spolu s H. D. a zamestnancami T. T., W. T., W. H., W. K. a R. S., ktorí následne uvedený stroj na výrobu cigariet v areály B. E., spol. s r. o. v obci Y. W. zložili a začali skúšať výrobu nelegálnych cigariet zn. Marlboro, pričom tieto priestory neustále v noci strážili. Nakoľko výroba nefungovala, H. D. zabezpečil dvoch školených pracovníkov z A. T., ktorí s výrobou a nastavením stroja pomáhali, pričom dňa 4. októbra 2007 v areály B. E., spol. s r. o. v obci Y. W., okres F. B. bola príslušníkmi polície a colného kriminálneho úradu uvedená nelegálna výroba cigariet odhalená, spolu v tom čase tam prítomnými zamestnancami T. T., W. T., W. H., W. K. a R. S., pričom bolo zistené, že sa v nej v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi prechováva sušený, nefermentovaný, narezaný tabak určený na fajčenie v množstve 12 800 kg, tabakové výrobky v množstve 2 660 kusov spotrebiteľského balenia cigariet a 235 550 kusov cigariet názvu Marlboro bez kontrolných technických opatrení na jeho označenie na účely ustanovené zákonom č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov a vyhláškou Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 182/2004 Z. z. účinných v čase spáchania skutku a teda uvedeným konaním obvinení nepriznali

spotrebnú daň z tabaku a tabakových výrobkov, ktorej povinnosť vznikla zaobstaraním si nefermentovaného, narezaného tabaku určeného na fajčenie v množstve 12 800 kg a tabakových výrobkov v množstve 2 660 kusov spotrebiteľského balenia cigariet a 235 550 kusov cigariet názvu Marlboro, čím obžalovaní svojim konaním skrátili spotrebnú daň vo výške 592 952,10 eur (17 863 275 Sk) a prechovávali uvedený tovar bez kontrolných známkov a iných kontrolných technických opatrení na jeho označenie na daňové a iné účely ustanovené zákonom č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov a vyhláškou Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 182/2004 Z. z. účinných v čase spáchania skutku,

10/ členovia zločineckej skupiny K. K.F. a H. D. sa z obavy o svoje životy spojili s R.. S.. za účelom usmrtenia najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny poškodeného L. B., nar. XX. H. XXXX (ďalej len „poškodený“), pričom za týmto účelom si rozdelili a vzájomne skoorinovali svoje úlohy, a to tým spôsobom, že K. K.F. spolu s H. D. naplánovali usmrtenie poškodeného a za tým účelom zabezpečili pre R.. S.. bager žltej farby značky JCB 3 CX, a to z dôvodu vykopania hrobu po vražde poškodeného a K. K. spolu s H. D. zabezpečili na vraždu poškodeného doposiaľ nezistenú dlhú a krátku strelnú zbraň, pričom K. K. sa dňa 2. decembra 2010 ráno v presne nezistenom čase, dostavil do areálu bývalého družstva - slepačej farmy nachádzajúcej sa v Č. - katastrálne územie V. A., okres F. B., ktorý užíva R.. S., a to na základe získanej informácie od R.. S., že poškodený má prísť do uvedeného areálu z dôvodu dohodnutého stretnutia s R.. S.. týkajúceho sa plnenia propán-butánových fliaš, kde K. K. odovzdal R.. S.. doposiaľ nezistenú strelnú zbraň a sám sa s doposiaľ nezistenou zbraňou, ako vopred dohodnutý strelec, ukryl do garáže a čakal na poškodeného a následne po príchode poškodeného na uvedený pozemok, sa tento rozprával s R.. S.. a po tom, čo K. K. z úkrytu nevyšiel a poškodený začal byť nervózny, R.. S.. zo zbrane, ktorú mu dal predtým K. K., opakovane vystrelil na poškodeného a tohto usmrtil a následne R.. S.. s bagrom JCB 3 CX vykopal hrob, do ktorého spoločne s K. K. vložili telo poškodeného a R.. S.. uvedenú jamu zasypal. V doposiaľ v presne nezistenom čase, pravdepodobne v marci 2011, K. K., H. D. a R.. S.. z obavy, že by polícia mohla nájsť telo poškodeného, po vzájomnej dohode a za pomoci bagru vykopali telo poškodeného a toto previezli k vopred pripravenému hrobu a to na pozemok v Č. na D. L., ktorý užíva H. D. a následne potom, čo sa H. D. dozvedel, že K. K. chce spolupracovať s políciou, telo poškodeného bolo premiestnené na neznáme miesto,

Za to obvinenému uložil podľa § 144 ods. 3, § 47 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 23 rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Okrem toho mu uložil podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 3 roky a podľa 58 ods. 3, § 59 ods. 1 písm. a) až c) Trestného zákona trest prepadnutia majetku.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu zároveň spoločne a nerozdielne s obvineným K. K. uložil povinnosť uhradiť poškodeným Q. W.T. a N. B., každému z nich, nemajetkovú ujmu vo výške 10 000 eur. So zvyškom nároku na náhradu škody (nielen) týchto poškodených podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom z 12. novembra 2019, sp. zn. 4 To 7/2019, podľa § 321 ods. 1 písm. d) a e), ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 25. marca 2019, sp. zn. BB-3T/2/2018, u obvineného H. D. vo výroku o treste a v súlade s § 322 ods. 3 Trestného poriadku mu uložil podľa § 144 ods. 3, § 47 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 2, § 59 ods. 1 písm. a) až c) Trestného zákona mu uložil aj trest prepadnutia majetku.

Obvinený podal dovolanie proti vyššie označenému rozsudku najvyššieho súdu ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Trestného poriadku.

Namietol, že odvolací súd sa nezaoberal procesnými pochybeniami, na ktoré poukázal v časti VI. svojho

odvolania, a to konkrétne, že: (i) nebol oboznámený s návrhom prokurátora na vykonanie dôkazov nad rámec obžaloby, (ii) prokurátor v záverečnej reči modifikoval obžalobu a že s ohľadom na jej rozsah mu nebola známa miera tejto modifikácie, že nemal možnosť sa k nej vyjadriť a že táto záverečná reč nebola pretlmočená, (iii) v odôvodnení rozsudku Špecializovaného trestného súdu neboli uvedené všetky dôkazy, výpovede svedkov a obžalovaných boli skrátené a bola opomenutá písomná výpoveď svedka R. S. a (iv) prvostupňový súd nepostupoval ako nezávislý arbiter.

Bez náležitej odpovede podľa obvineného ostali aj jeho námietky v II. časti odvolania proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, z ktorého nie je zrejmé, z čoho tento súd odvodil záver, že bol členom zločineckej skupiny a že jeho členstvo v nej malo trvať minimálne od roku 2005. Z tohto rozhodnutia nevyplýva ani to, akú činnosť mal pre skupinu vykonávať a aké služby mal poskytovať Ľ. B..

Uviedol, že odvolacím súdom neboli napravené ani nedostatky, na ktoré poukázal v III. časti svojho odvolania. Týkali sa skutku 4/ a toho, že: (i) hoci trestné stíhanie v tejto veci bolo prerušené pre neprítomnosť P. T., neskôr bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní napriek tomu, že menovaný bol nezvestný a aj podľa orgánov činných v trestnom konaní živý, lebo bol obvinený; takýto postup bol v rozpore s § 228 ods. 5 Trestného poriadku a rovnako i všetky nasledujúce úkony vrátane zadovážovania dôkazov, ktoré sú z tohto dôvodu nezákonne získané a (ii) neobstojí názor, podľa ktorého každý trestný čin spáchaný minimálne tromi členmi zločineckej skupiny, nevybočujúci z predmetu jej zamerania, je spáchaný zároveň členmi organizovanej skupiny, nakoľko ak by tento záver mal oporu v zákone či rozhodovacej praxi, nebola by potreba uzákoňovať organizovanú skupinu, ale postačila by forma spáchania skutku zločineckou skupinou.

Aj pri skutku 10/ podľa obvineného ostali nezodpovedané jeho námietky obsiahnuté v časti V. odvolania, že: (i) nemal motív usmrtiť poškodeného Ľ. B. a že ten bol prítomný u R. S., ktorý to uviedol na hlavnom pojednávaní konanom 22. novembra 2018 a v písomnom vyjadrení, ktoré sa nespomína v rozsudku Špecializovaného trestného súdu, (ii) na mieste, kde malo byť v roku 2011 zakopané telo poškodeného Ľ.L. B., bola od roku 2009 betónová plocha a zámková dlažba, (iii) nemá oporu v dokazovaní záver súdu, že v čase, keď sa dozvedel o tom, že K. K. chce spolupracovať s políciou, bolo telo poškodeného premiestnené z jeho pozemku obvineného na iné miesto, (iv) bolo potrebné dopočuť R. S., ktorý v tomto konaní vypovedal, že zastrelil poškodeného Ľ. B. a v inom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava to poprel, (v) s ohľadom na absenciu tela nebolo hodnoverne preukázané, ako došlo k usmrteniu Ľ.L. B.Á..

Špecifikom tohto prípadu podľa obvineného je, že telo poškodeného Ľ.L. B.Á. sa nenašlo. Je teda otázne, či tento poškodený skutočne zomrel a či došlo k spáchaniu skutku.

Obvinený ďalej namietol, že mu na hlavnom pojednávaní konanom 15. mája 2018 nebol tlmočený prednes obžaloby do maďarského jazyka.

K skutku 7/ obvinený uviedol, že bol uznaný za vinného aj na základe nezákonnej výpovede svedka K. K., ktorému bolo za tento skutok dočasne odložené vznesenie obvinenia, nakoľko žiadna osoba nemôže mať v jednom konaní dve procesné postavenia.

Formulácia skutkov 4/ a 10/ podľa obvineného nevyjadruje skutkový základ, ktorý by ich umožňoval kvalifikovať spôsobom, že sa ich dopustil ako člen zločineckej skupiny. Zo skutku 4/ zároveň nevyplýva skutková okolnosť zodpovedajúca osobitnému motívu podľa § 345 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Pri skutku 10/ podľa obvineného chýba vyjadrenie zavinenia dopustiť sa trestnej činnosti ako člen zločineckej skupiny. Tento kvalifikačný znak podľa obvineného vylučuje to, že: (i) osoba označená v skutku ako R. S. nebola členom zločineckej skupiny, (ii) skutok smeroval proti životu a zdraviu najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny a (iii) skutok smerujúci proti životu najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny bol spáchaný bez vedomia a účasti ostatných členov tejto skupiny, pričom tretia osoba na tomto skutku navyše ani nebola jej členom. Použitiu kvalifikačného znaku podľa § 144 ods. 3 písm. b) Trestného zákona má brániť aj popis skutku 1/, z ktorého nevyplýva

spolčenie a koordinované konanie s cieľom spáchania úkladnej vraždy vlastného „bossa“, resp. že v tomto prípade ide o vybočenie z rámca zamerania dotknutej skupiny.

Obvinený na podklade týchto úvah navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že napadnutým rozsudkom a jemu predchádzajúcim konaním, bol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Trestného zákona porušený zákon v § 8, § 138 písm. i), § 140 písm. b), § 141 písm. a), § 144 ods. 3 písm. b), § 345 ods. 2 písm. a), § 346 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, § 2 ods. 1, ods. 7, ods. 14, ods. 20, § 168 ods. 1, § 228 ods. 5, § 229, § 240 ods. 5 per analogiam, § 319, § 321 ods. 1 písm. a) až d) a § 322 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku v jeho neprospech. Aby v časti, ktorá sa ho týka, podľa § 386 ods. 2 Trestného zrušil tento rozsudok, tomu predchádzajúce konanie i všetky ďalšie rozhodnutia na toto rozhodnutie nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej by došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Špecializovanému trestnému súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť. Navrhol tiež, aby podľa § 380 ods. 4 prerušil výkon napadnutého rozsudku do rozhodnutia o jeho dovolaní.

Podaním z 20. augusta 2023 obvinený doplnil svoje dovolanie. Vo vzťahu k skutku 10/ poukázal na výpoveď obžalovaného R. S. z 18. apríla 2023 v konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. PK-1T/29/2020, ktorá má potvrdzovať význam jeho námietok k tomuto skutku. Táto výpoveď podľa obvineného spoľahlivo vylučuje verziu o vražde Ľ. B..

Prokurátor ani poškodení sa k tomuto dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd ako súd dovolací po zistení, že dovolanie obvineného spĺňa všetky formálne podmienky podľa § 382 písm. a), b) a d) až f) Trestného poriadku, sústredil svoju pozornosť na jeho vecnú stránku a dospel k záveru, že mu nie je možné vyhovieť, nakoľko zrejším spôsobom nespĺňa dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, z podstaty čoho vyplýva, že jeho uplatnením sa možno účinne domáhať súdneho prieskumu (za splnenia ďalších podmienok) v zúženom rozsahu dovolacích dôvodov upravených v § 371 ods. 1 až ods. 3 Trestného poriadku, z ktorých pre obvineného sú navyše dostupné len dovolacie dôvody uvedené v prvom odseku § 371 Trestného poriadku.

Vo všeobecnosti k posudzovaniu obsahu dovolaní, viazanosť najvyššieho súdu dôvodmi dovolania podľa § 374 ods. 1, ods. 2 a § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa netýka ich formálno-právneho uplatnenia v zmysle § 371 ods. 1 až ods. 3 Trestného poriadku, ale dovolateľom vecne pomenovaných chýb [rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“)]. To znamená, že dovolateľ musí špecifikovať, ktorú časť rozhodnutia napáda (či spochybňuje zákonnosť rozhodnutia ako celku alebo len niektorý/é z jeho výrokov a prípadne aj tomu predchádzajúcu časť konania) a v nadväznosti na to uviesť konkrétne chyby majúce zakladať nezákonnosť dotknutej časti rozhodnutia. Zodpovednosť za kvalitu dovolania teda znáša sám dovolateľ, keďže iba on určuje rozsah a hĺbku posudzovania veci dovolacím súdom. Inými slovami, najvyšší súd nemôže na seba prebrať vlastnú aktivitu dovolateľa a iniciatívne zisťovať chyby v napadnutom rozhodnutí alebo aj v jemu predchádzajúcom konaní, ktoré by napĺňali niektorý z taxatívne vymedzených dovolacích dôvodov.

Chyby napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania podľa obvineného majú spočívať v: (i) úprave obžaloby pri jej prednese na hlavnom pojednávaní bez pretlmočenia do maďarského jazyka, (ii) opomenutí viacerých jeho odvolacích námietok, (iii) nezákonnom pokračovaní trestného stíhania za skutok 4/, (iv) použití výpovede svedka K. K. v procesnom postavení svedka, (v) nesprávnej kvalifikácii skutkov 4/ a 10/ a (vi) nesprávnych skutkových záveroch.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku napĺňa iba zásadné porušenie práva na obhajobu, t. j. v rovine porušenia práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1

Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu, v kontexte námietky nepretlmočenia prednesu obžaloby, bez ďalšieho vylučuje tá skutočnosť, že obvinenému bol doručený preklad rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 25. marca 2019, sp. zn. BB-3T/2/2018, do maďarského jazyka (zv. 85, č. I. 23 639). Nakoľko v druhostupňovom konaní nedošlo k žiadnej skutkovej úprave, obvinený sa mohol oboznámiť s finálnym znením jemu pripisovaných skutkov a tomu prispôsobiť svoju obhajobu pred odvolacím súdom, ktorý vo vzťahu k jeho osobe vykonal plný skutkový a právny prieskum veci.

S ohľadom na predchádzajúci odsek tak možno iba nad rámec poznamenať, že úpravu obžaloby pri jej prednese prokurátorom na hlavnom pojednávaní 15. mája 2018, za osobnej prítomnosti tlmočníka na všetkých hlavných pojednávaniach, ktorého kvalitu tlmočenia nikto nenamietal, si vyžiadalo vylúčenie viacerých obžalovaných na samostatné konanie (zv. 76, č. I. 21 060 až 21 063), avšak podstata obžaloby (formulácia skutkov 1/, 2/, 9/ a 10/ obžaloby, resp. 1/, 4/, 7/ a 10/ rozsudku Špecializovaného trestného súdu a ich kvalifikácia) tým vo vzťahu k obvinenému ostala nezmenená.

Úprava skutkov do súladu s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní je celkom bežným javom, ak je zachovaná ich totožnosť (čo ani obvinený nenamietal), pričom ako už bolo uvedené, obvinenému bol doručený preklad rozsudku súdu prvého stupňa, takže všetky svoje prípadné výhrady v tomto smere mohol uplatniť v odvolacom konaní.

Právu na obhajobu zodpovedá povinnosť súdov spoľahlivo a nearbitrárne vyrovnať sa v odôvodnení svojich rozhodnutí s otázkami podstatnými pre rozhodnutie. K porušeniu § 168 ods. 1 Trestného poriadku, upravujúceho náležitosti odôvodnenia rozsudku, a v tomto význame k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku môže dôjsť, ak súd nedostatočne odôvodnil napadnuté rozhodnutie a vinu obžalovaného založil iba na jednoduchom zovšeobecňujúcom konštatovaní, bez odkazu na vykonané dokazovanie a odôvodnenie všetkých pre vec rozhodujúcich skutočností (porovnaj s nálezmi ústavného súdu z 23. februára 2021, sp. zn. IV. ÚS 546/2020, uverejneným v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 18/2021, z 28. januára 2015, sp. zn. I. ÚS 712/2014, uverejneným v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 9/2015). Za nedostatočné však nemožno považovať odôvodnenie, ak súdy na určitú skutkovú alebo právnu otázku zaujali odlišný názor, než aký zastáva strana v konaní.

Relevantnou z tohto pohľadu, avšak neopodstatnenou, je námietka o nedostatočnom odôvodnení skutkových zistení ohľadne členstva obvineného v zločineckej skupine (skutok 1/).

Ako vyplýva z odôvodnení rozsudkov Špecializovaného trestného súdu (najmä str. 115 až 117) a odvolacieho súdu (str. 23 až 24), členstvo obvineného v zločineckej skupine B. vrátane jeho vstupu a začlenenia do tejto skupiny, bolo prijaté s odkazom na celý rad dôkazov, ktorých obsah je súčasťou odôvodnení týchto rozhodnutí. Usvedčujúce sú v tomto smere najmä výpovede spoluobžalovaných Q. A., K. K. a svedkov C. Y., W. F., T. A., R. S. alebo Z. V., ktorí zaradili obvineného z hľadiska hierarchie skupiny na nižšiu úroveň. O tom, že obvinený bol členom tejto zločineckej skupiny minimálne od roku 2005, vypovedal obžalovaný K. K., čo zodpovedá obdobiu spáchania skutku 4/ obvineným. Z výpovedí menovaných osôb zároveň vyplynulo, že aktivity obvineného ako člena skupiny B., spočívali v páchaní hlavne ekonomickej (skutok 7/; k tomu pozri aj str. 122 až 123 rozsudku Špecializovaného trestného súdu) a násilnej trestnej činnosti (skutok 10/; k tomu pozri aj str. 124 až 126 rozsudku Špecializovaného trestného súdu, resp. k obom naposledy uvedeným skutkom str. 24 až 25 rozsudku odvolacieho súdu).

Ďalšie pochybenia, ktorých sa mal dopustiť Špecializovaný trestný súd a ku ktorým sa nevyjadril súd druhého stupňa, obvinený poňal natoľko všeobecne, že z pozície dovolacieho súdu nie je možné posúdiť, či samé osebe napĺňajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a v nadväznosti na to ani ich význam z hľadiska potreby osobitne sa k nim vyjadriť.

Nadväzujúc na predošlý odsek, obvinený bližšie nevysvetlil: (i) s akým konkrétnym dôkazným návrhom prokurátora sa nemal možnosť oboznámiť a akým spôsobom to zásadne zasiahlo do jeho obhajovacích práv, berúc do úvahy celé konanie pred súdom, počas ktorého sa mohol oboznámiť s dôkaznými návrhmi, vyjadrovať sa k dôkazom protistrany a predkladať vlastné dôkazy, (ii) akú podstatnú časť výpovedí súd prvého stupňa nezahrnul do odôvodnenia svojho rozsudku a akým spôsobom sa to s vynechaním písomne zaznamenatej výpovede svedka R. S. malo odraziť na jeho obhajovacích právach a (iii) v čom konkrétne mal Špecializovaný trestný súd pristupovať nevyvážené k stranám konania, pričom za takúto situáciu nemožno považovať uplatnenie oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku.

Rozsah povinnosti súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom definuje dôkazná iniciatíva strán. Strany disponujú s týmto právom do záverečnej fázy dokazovania pred súdom, pričom ich vyhlásenie v tejto etape, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania, je výslovným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania viac netrvajú a že ich berú späť (rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 116/2014).

Obvinený na verejnom zasadnutí konanom 12. novembra 2019 pred odvolacím súdom po otázke predsedníčky senátu, či strany majú návrhy na doplnenie dokazovania, nežiadal opätovne vypočuť svedka R. S.C. (zv. 90, č. l. 24 591), a preto dovolací súd považuje za irelevantné namietanie rozsahu vykonaného dokazovania, resp. (ne)vysporiadanie sa s týmto dôkazným návrhom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Uznesenie o prerušení trestného stíhania (§ 228 Trestného poriadku) je predbežným, a teda dočasným procesným rozhodnutím, ktorým sa upravuje priebeh konania vo veci podobne (hoci s väčším významom) ako napríklad v prípade odročenia termínu hlavného pojednávania. Uznesením o pokračovaní trestného stíhania sa orgánom činným v trestnom konaní umožňuje iba v plnej šírke realizovať úkony trestného konania, a preto takéto rozhodnutie samo o sebe nijako negatívne neovplyvňuje právo na obhajobu ani zákonnosť následného zadovážovania dôkazov.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže naplniť, ak odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorý nebol súdom vykonaný zákonným spôsobom (rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 24/2020-I.).

Z odôvodnení meritorných rozhodnutí vyplýva, že výpoveď obžalovaného K. K. bola podstatná pre usvedčenie obvineného zo skutku 7/ (pozri najmä str. 123 rozsudku Špecializovaného trestného súdu a str. 24 rozsudku odvolacieho súdu), a preto dovolací súd venoval bližšiu pozornosť námietke zákonnosti tohto dôkazu.

Výsluch obžalovaného má okrem iného prispieť k objasneniu veci, pričom obžalovaný vo svojej výpovedi môže uvádzať aj skutočnosti, ktoré sa netýkajú jeho osoby, resp. skutku, za ktorý je stíhaný. Ak sa teda vedie spoločné konanie pre aspoň dva skutky s dvoma alebo viacerými obžalovanými a títo vypovedajú k okolnostiam, ktoré sa týkajú skutku, pre ktorý sa vedie spoločné konanie, avšak pre ktorý nie sú stíhaní v tomto eventuálne žiadnom konaní, treba ich aj vo vzťahu k týmto skutočnostiam vypočuť v postavení obžalovaných.

Zo spisu vyplýva, že obžalovaný K. K.Á. vypovedal aj vo vzťahu k skutku 7/ v postavení obžalovaného (zv. 77, č. l. 22 131 až 22 133), hoci za tento skutok mu bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia. Z uvedeného dôvodu je neopodstatnená aj námietka týkajúca sa dvojakeho procesného postavenia tohto obžalovaného.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený vyjadril nesúhlas s použitím kvalifikačných znakov pri skutku 4/ v spáchaní trestného činu

závažnejším spôsobom - organizovanou skupinou [§ 346 ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona] a pri skutku 10/ v nebezpečnom zoskupení - ako člen zločineckej skupiny [§ 144 ods. 3 písm. b) s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona].

Organizovanou skupinou sa podľa § 129 ods. 2 Trestného zákona rozumie spolčenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu.

Zločineckou skupinou sa podľa § 129 ods. 4 Trestného zákona rozumie štruktúrovaná skupina najmenej troch osôb, ktorá existuje počas určitého časového obdobia a koná koordinovane s cieľom spáchať jeden alebo viacej zločinov, trestný čin legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 alebo niektorý z trestných činov korupcie podľa ôsmej hlavy tretieho dielu osobitnej časti na účely priameho alebo nepriameho získania finančnej alebo inej výhody.

Z citovaných ustanovení logicky vyplýva, že zločinecká skupina ako najvyššia forma organizovaného zločinu je v pomere špeciality k organizovanej skupine, resp. v sebe zahŕňa aj tento pojem. Každý trestný čin spáchaný členmi zločineckej skupiny je teda z obsahového hľadiska pri absencii presnejšej úpravy skutkovej podstaty určitého trestného činu spáchaný organizovanou skupinou (k tomu pozri uznesenie najvyššieho súdu z 24. septembra 2014, sp. zn. 2 TdoV 6/2023, ktoré prešlo testom ústavnosti v podobe uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 19. mája 2019, sp. zn. II. ÚS 429/2016).

Ak trestná súčinnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, jej prisúdenie musí byť podložené tomu zodpovedajúcimi samostatne vyjadrenými skutkovými zisteniami aj vtedy, ak sa páchatel popri trestnej činnosti, pri ktorej prichádza do úvahy použitie kvalifikačného znaku spočívajúceho v niektorej z foriem trestnej súčinnosti, dopustil trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona (k tomu pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 29/2018).

Skutok 4/, ktorého znením obsiahnutým vo výrokovej časti rozsudku Špecializovaného trestného súdu je dovolací súd viazaný pri skúmaní správnosti jeho právneho posúdenia, vyjadruje také konkrétne zistenia, ktoré opodstatňujú použitie kvalifikačného znaku podľa § 346 ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona.

Obvinený sa skutku 4/ dopustil v rámci svojho začlenenia do skupiny B.. K spáchaniu tohto skutku totiž došlo v súvislosti s existenciou tejto zločineckej skupiny - malo ísť o „odplatu“ za odvolanie mjr. JUDr. A. F. z funkcie v štruktúrach Policajného zboru. Obvinený pritom ako svedok v trestnom konaní vypovedal nepravdivo o podstatných skutočnostiach (účelovo inkriminujúc poškodeného) až po tom, ako sa na svojom postupe a spôsobe svojej výpovede dohodol s ďalšími dvoma členmi skupiny B., o čom bol informovaný jej najvyššie postavený člen. Osoby spolčené na spáchaní tohto trestného činu vrátane obvineného zároveň cielene vyhľadávali a T.. A. aj presvedčili, aby krivo vypovedali, a tak podporili nepravdivú výpoveď obvineného. Z uvedeného vyplýva, že osoby zúčastnené na tomto skutku konali s vopred vytýčeným zámerom a vo vzájomnej zhode. Fakt, že obvinený pri spáchaní tohto trestného činu zohral významnejšiu úlohu než ostatní, pritom nie je podstatná pre naplnenie namietaného kvalifikačného znaku.

Pokiaľ ide v súvislosti so skutkom 4/ o naplnenie kvalifikačného znaku spočívajúceho v spáchaní trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona z osobitného motívu - pomsty podľa § 345 ods. 2 písm. a) s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona, jeho opodstatnenosť odôvodňuje už spomínaná odвета voči poškodenému JUDr. Q. B., v tom čase prvom viceprezidentovi Policajného zboru, za jeho podiel na odvolaní mjr. JUDr. A. F., a tým aj potlačení aktivít skupiny B..

Súd prvého stupňa svoje skutkové (na str. 120 až 121) ako i právne úvahy (na str. 140 až 142) k tomuto skutku zároveň zrozumiteľne zhrnul v odôvodnení svojho rozsudku.

Z formulácie skutku 10/ vyplýva, že členovia zločineckej skupiny B. K. K. a H. D. sa z obavy o svoje životy spojili s R.. S.. za účelom usmrtenia najvyššie postaveného člena tejto zločineckej skupiny s tým, že si rozdelili a vzájomne skoorinovali svoje úlohy tým spôsobom, že K. K. s H. D. naplánovali usmrtenie poškodeného, zabezpečiac bager pre R.. S.. na vykopanie hrobu po vražde i bližšie nezistenú dlhú a krátku strelnú zbraň. Na základe informácie od R.. S., že ho poškodený má navštíviť, sa K. K. dostavil na miesto činu, kde R.. S.. odovzdal strelnú zbraň a ako vopred dohodnutý strelec sa s druhou strelnou zbraňou ukryl a čakal. Nakoľko však po príchode poškodeného z tohto úkrytu nevyšiel a poškodený začal byť nervózny, R.. S. zo zbrane, ktorou ho predtým vyzbrojil K.N. K.Á., opakovane vystrelil na poškodeného spôsobom nezlučiteľným so životom. Páchatelia tohto skutku sa následne viac či menej zúčastnili aj na odstránení tela poškodeného.

Takto prijaté skutkové zistenia, na rozdiel od skutku 4/, nedávajú materiálnu oporu na prijatie právneho záveru o spáchaní trestného činu v nebezpečnom zoskupení podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b) s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona.

Skutku 10/ sa totiž páchatelia dopustili mimo rámec zločineckej skupiny tzv. B. či inej zločineckej skupiny. Z inkriminovaného skutku je zjavné, že išlo o súkromnú iniciatívu K. K. a H. D., vyvolanú obavou o vlastné životy, mimo štruktúry a tomu zodpovedajúcej hierarchie skupiny B.. Konanie páchatel'ov nesmerovalo k získaniu čo i len nepriamej výhody pre skupinu B., pričom spáchanie tohto skutku nebolo touto skupinou dodatočne odsúhlasené ani konkludentne. Páchatelia za účelom usmrtenia L. B. zároveň nevytvorili ďalšie - vlastné zoskupenie, ktoré by napĺňalo definičné poňatie zločineckej skupiny v zmysle § 129 ods. 4 Trestného zákona.

Skutkové okolnosti posudzovaného prípadu sú teda zjavne odlišné od „obvyklých“ situácií, pri ktorých dochádza k spáchaniu trestného činu proti životu a zdraviu na členovi zločineckej skupiny v nebezpečnom zoskupení alebo členom nebezpečného zoskupenia; môže ísť napríklad o skutky spočívajúce v tom, že: (i) členovia zločineckej skupiny na príkaz svojho najvyššie postaveného člena zmrzačia jedného zo svojich členov za účelom vymoženía si jeho poslušnosti, (ii) členovia zločineckej skupiny fyzicky zlikvidujú konkurenčnú skupinu alebo jej čelného predstaviteľa s cieľom prebrať kontrolu nad jej obchodnými aktivitami alebo (iii) členovia zločineckej skupiny fyzicky zlikvidujú vlastného najvyššie postaveného člena, aby túto pozíciu obsadila iná osoba.

Na druhej strane, vyjadrenie trestnej súčinnosti v skutku 10/ zodpovedá spáchaniu trestného činu organizovanou skupinou, a teda v kvalifikačnom vyjadrení obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona.

Obvinený sa s dvoma ďalšími osobami spojil - dohodol na zavraždení poškodeného L. B.. Za týmto účelom páchatelia plánovite a koordinovane konali spôsobom, že si zabezpečili nástroje na spáchanie tohto zločinu (strelné zbrane) i sťaženie jeho odhalenia (bager). K samotnej vražde došlo po rozdelení úloh, vzájomnom informovaní sa o príhodnosti jej vykonania na vopred zvolenom mieste, na zhruba rovnakej realizačnej úrovni, a teda bez určenia výraznejších vzťahov nadriadenosti a podriadenosti. Súhrn uvedených okolností uľahčil spáchanie tejto trestnej činnosti, resp. zvýšil pravdepodobnosť jej úspešného spáchania, čo je v zmysle § 129 ods. 2 Trestného zákona primárnym cieľom organizovanej skupiny. Na uvedenom nič nemení, že pôvodne určený (hlavný) strelec K.Á. K.F. na poškodeného nevystrelil a jeho úlohu prevzal R.. S., nakoľko bol vyzbrojený druhou strelnou zbraňou práve K. K., a teda aj s touto alternatívou páchatelia museli minimálne „počítať“.

Dovolacím súdom zistená nesprávna kvalifikácia skutku 10/ však zásadne (negatívne) neovplyvňuje postavenie obvineného v zmysle § 371 ods. 5 Trestného poriadku, a preto ani v súvislosti s týmto pochybením nedochádza k naplneniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Trestný čin úkladnej vraždy je vo všetkých odsekoch obzvlášť závažným zločinom a napriek tomu, že

obvinenému bol v nadväznosti na nesprávne právne posúdenie skutku 10/ podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona (za najprísnejší z trestných činov tvoriacich jeden súbeh) nesprávne ukladaný trest podľa § 144 ods. 3 Trestného zákona, obvinenému bol v konečnom dôsledku uložený taký druh trestu a v takej výmere (25 rokov), ktorý bolo možné uložiť aj pre trestný čin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona. Totiž, obvinenému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, pričom § 144 ods. 2 Trestného zákona z hľadiska sudcovskej individualizácie trestu umožňuje potrestať páchatel'a iba trestom odňatia slobody na 25 rokov alebo doživotným trestom odňatia slobody. Nesprávne použitie § 144 ods. 3 Trestného zákona súčasne nemalo žiaden vplyv na zaradenie obvineného na výkon trestu odňatia slobody, ochranný dohľad a trest prepadnutia majetku. Odvolací senát pritom v takto uloženom treste a jeho výmere nevzhliadol zásadné ovplyvnenie postavenia obvineného (najmä so zreteľom na odvolacím súdom sprísnený trest odňatia slobody, pôvodne uložený prvostupňovým súdom, a teda bezdôvodnosť mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod jeho dolnú hranicu vo výmere 25 rokov) a z tohto dôvodu dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1, písm. i) Trestného poriadku nepoužil.

Podľa ustanovenia § 371 ods. 5 Trestného poriadku totiž dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Motív ako fakultatívny znak skutkovej podstaty trestného činu nie je súčasťou základnej skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona. Synonymom motívu je pohnútko, ak vyjadruje kvalitatívnu stránku pohnutia páchatel'a k trestnému činu (aký bol dôvod jeho spáchania), čo si však nemožno zamieňať s „vopred uváženou pohnútkou“, ktorá vyjadruje iba mieru a časový úsek rozumového spracovania rozhodnutia spáchať trestný čin (Burda, E., Beleš, A., Lorko, A., Mihálik, S. Trestná zodpovednosť. Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta, 2022, str. 121 až 122). Napriek tomu, ako už bolo uvedené v skoršej časti tohto odôvodnenia, zo znenia skutku 10/ vyplýva, že (nielen) obvineného k zavraždeniu poškodeného Ľ. B. primäla obava o vlastný život.

Obvinený spochybnil úmrtie Ľ. B., a teda aj spáchanie skutku 10/, čomu však nemožno pripísať žiaden význam, nakoľko skutkové námietky v tomto dovolacom konaní (iniciovanom obvineným) sú v zmysle vety za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku vylúčené z vecného prieskumu. Takéto námietky môže v dovolaní účinne vznášať iba minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

V kontexte tejto skutkovej námietky je potrebné vnímať aj nesúhlas s odôvodnením meritórnych rozhodnutí, ktoré sa podľa názoru obvineného nedostatočne vysporiadali s úmrtím Ľ. B.

Splnenie povinnosti riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia nezaväzuje všeobecný súd k podrobnej odpovedi na všetky otázky nastolené obvineným, ale len na tie, ktoré majú pre danú vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami.

Napriek tomu, že telesné pozostatky Ľ. B. neboli (doposiaľ) nájdené, súdy venovali dostatočnú pozornosť skutkovým okolnostiam súvisiacim s jeho úmrtím, a to vrátane osoby vykonávateľa tejto úkladnej vraždy, spôsobu usmrtenia poškodeného (k odôvodneniu ktorých - najpodstatnejších aspektov obvinený ani nevzniesol osobitné výhrady) a nakladania s jeho telom (str. 124 až 126 a 131 rozsudku Špecializovaného trestného súdu a str. 21 až 22 a 24 až 25 rozsudku odvolacieho súdu); o premiestnení tela poškodeného do vopred vyhlbenej jamy na pozemku, ktorý užíval dovolateľ, vypovedali obžalovaný K. K. (str. 61 až 62 rozsudku Špecializovaného trestného súdu) a svedkovia R. S. a J. K. (str. 105 až 108 rozsudku Špecializovaného trestného súdu), pričom sporné nie je, že telo poškodeného sa tam nenašlo, čo napovedá záveru o ďalšom premiestnení tela poškodeného.

Argumentácii obsiahnutej v doplnení dovolania z 20. augusta 2023 najvyšší súd nevenoval bližšiu pozornosť, nakoľko k jej uplatneniu došlo po uplynutí trojročnej lehoty na podanie dovolania v zmysle §

370 ods. 1 Trestného poriadku; napadnuté rozhodnutie bolo doručené obvinenému 5. decembra 2019 a jeho obhajkyni 3. decembra 2019 (k nevyhnutnosti včasného uplatnenia dovolacích námietok pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 96/2018).

Nakoľko najvyšší súd dovolanie obvineného odmietol, k akceptácii jeho žiadosti o prerušenie výkonu napadnutého rozhodnutia v zmysle druhej vety § 380 ods. 4 Trestného poriadku nebol dôvod; osobitné rozhodnutie sa v takom prípade nevydáva.

Toto uznesenie prijal najvyšší súd pomerom hlasov 3:2.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.